

Sygn. akt: V GC 166/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 14 października 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Górna-Szuława

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2022 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **S. F.**

przeciwko **(...) Spółce jawnej z siedzibą w K.**

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda S. F. na rzecz pozwanego (...) Spółki jawnej z siedzibą w K. kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława

Sygn. akt: V GC 166/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 grudnia 2021 r. (data wpływu) powód S. F. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego G. - M. Sp. j. z siedzibą w K. w postępowaniu nakazowym kwoty 22.841,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 15.645,60 zł od dnia 21 września 2019 r. do dnia zapłaty,
- 7.195,50 zł od dnia 22 marca 2021r. do dnia zapłaty.

oraz kwoty 1.149,27 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany nie zapłacił należnego mu wynagrodzenia z tytułu zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego w zleconych przez pozwanego i prowadzonych na jego rzecz sprawach sądowych.

W dniu 20 stycznia 2022 r. Starszy referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt V GNc 3540/21, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw zaskarżając go w całości. Wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż roszczenie powoda nie istnieje. Przyznał, iż nawiązał współpracę z powodem w zakresie świadczenia usług prawnych, współpraca ta była jednak oparta o zawartą z powodem umowę o pracę, a między stronami doszło już do rozliczenia z tego tytułu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony u pozwanego na stanowisku radcy prawnego. Świadczył na rzecz pozwanego pomoc prawną, również w zakresie prowadzenia spraw sądowych.

Fakt bezsporny.

Dnia 17 sierpnia 2013 r. pozwany udzielił powodowi pełnomocnictwa do zastępowania i reprezentowania go we wszystkich sprawach przed sądami powszechnymi, sądami administracyjnymi, Sądem Najwyższym, organami egzekucyjnymi, organami administracji, instytucjami, osobami prawnymi i osobami fizycznymi, w tym również podmiotami zagranicznymi.

Dowód: pełnomocnictwo k. 16.

W dniu 01 sierpnia 2014 r. strony zawarły umowę o pracę nr (...). Strony ustaliły, iż powód zostaje zatrudniony na stanowisku radcy prawnego w okresie od dnia 01 sierpnia 2014 r. do dnia 31 lipca 2019 r. w wymiarze czasu pracy 2/8 etatu z miesięcznym wynagrodzeniem 1.680,00 zł brutto. Uzgodniły również, że powodowi będzie przysługiwało prawo do nagrody według uznania pracodawcy - pozwanego. Dzień rozpoczęcia pracy został ustalony na dzień zawarcia umowy.

Dowód: umowa o pracę k. 55.

Dnia 23 kwietnia 2019 r. pozwany udzielił powodowi pełnomocnictwa do reprezentowania go przed polskimi i zagranicznymi sądami i trybunałami, organami administracji, organami ścigania, organami egzekucyjnymi, osobami prawnymi, jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej oraz osobami fizycznymi, jak również odbioru wyegzekwowanych kwot.

Dowód: pełnomocnictwo k. 17.

W dniu 01 czerwca 2019 r. strony podpisały aneks nr (...) do umowy o pracę z dnia 01 sierpnia 2019 r., na mocy którego miesięczne wynagrodzenia powoda zostało podwyższone do kwoty 2.550,00 zł brutto. Pozostałe warunki umowy pozostały bez zmian. Aneks wszedł w życie w dacie jego zawarcia.

Dowód: aneks do umowy o pracę k. 56.

W ramach zawartej umowy powód prowadził sprawy sądowe pozwanego:

1. przeciwko Ł. B. (1) o zapłatę kwoty 96.310,97 zł - sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu pod sygn. akt X GC 253/17,
2. apelacji od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 października 2018 r., wydanego w sprawie pod sygn. akt X GC 253/17 (z powództwa pozwanego przeciwko Ł. B. (1)) - sprawa toczyła się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu pod sygn. akt I AGa 54/19,
3. z powództwa (...) Sp. z o.o. o zapłatę kwoty 633,50 zł - sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym w Kaliszu pod sygn. akt V GC 1009/18,

4. z powództwa Ł. B. (1) o zapłatę kwoty 90.165,70 zł - sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu pod sygn. akt X GC 124/18,
5. z powództwa R. D. o zapłatę kwoty 4.860,00 zł - sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym w Trzebnicy pod sygn. akt I C 568/19,
6. przeciwko K. P. o zapłatę kwoty 20,646,80 zł - sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym w Dzierżoniowie pod sygn. akt V GC 247/17,
7. apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 31 sierpnia 2018 r. wydanego w sprawie V GC 247/17 (z powództwa pozwanego przeciwko K. P.) - sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Legnicy pod sygn. akt VI Ga 418/19;
8. egzekucyjnej przeciwko dłużnikowi K. P. przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy - J. P. (1) - toczącej się pod sygn. akt GKm 2/20.

Wymienione wyżej w pkt 1-3 i 6-7 sprawy prowadzone były przez powoda od początku do ich prawomocnego zakończenia, natomiast sprawy wymienione w pkt 4-5 oraz 8 prowadzone były od początku przez powoda, jednak do prawomocnego ich zakończenia doszło z udziałem innego pełnomocnika, po zakończeniu stosunku pracy z powodem. Sprawa egzekucyjna nr 8 nadal jest w toku.

Dowód: kopie wyroków k. 57-60, 62-63, pisma komornika k. 61, 64.

Dnia 30 lipca 2019 r. pozwany wypowiedział powodowi pełnomocnictwa procesowe udzielone w sprawach wskazanych w pkt 4 i 5, natomiast w dniu 04 grudnia 2020 r. w sprawach wskazanych w punktach 6, 7 oraz 8.

Dowód: odwołanie pełnomocnictwa k. 18, wypowiedzenie pełnomocnictwa k. 19.

W dniu 10 września 2019 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 11.623,50 zł z tytułu zastępstwa procesowego przed Sądem I i II instancji w sprawie z powództwa pozwanego przeciwko Ł. B. o zapłatę, z terminem płatności określonym na dzień 20 września 2019 r.

Dowód: faktura VAT k. 26.

Tego samego dnia powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 332,10 zł z tytułu zastępstwa procesowego przed Sądem I w sprawie z powództwa (...) Sp. z o.o. przeciwko pozwanemu o zapłatę, z terminem płatności określonym na dzień 20 września 2019 r.

Dowód: faktura VAT k. 27.

Również w dniu 10 września 2019 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.321,00 zł z tytułu zastępstwa procesowego przed Sądem I w sprawie z powództwa Ł. B. (1) przeciwko pozwanemu o zapłatę z terminem płatności określonym na dzień 20 września 2019 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 369,00 zł z tytułu zastępstwa procesowego przed Sądem I w sprawie z powództwa R. D. przeciwko pozwanemu o zapłatę, z terminem płatności określonym na dzień 20 września 2019 r.

Dowód: faktura VAT k. 28, 29.

W załączeniu do pisma z dnia 10 września 2019 r. powód odesłał pozwanemu oryginały orzeczeń sądowych w sprawie z powództwa pozwanego przeciwko Ł. B. (1) i w sprawie z powództwa (...) Sp. z o.o. przeciwko pozwanemu. Dołączył

również faktury VAT nr: 1/09/2019, 2/09/2019, 3/09/2019, 4/09/2019 wystawione z tytułu zastępstwa procesowego z prośbą o ich uregulowanie. Dokumenty doręczono pozwanemu w dniu 11 września 2019 r.

Dowód: pismo powoda wraz z potwierdzeniem odbioru k. 20-21.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany odmówił zapłaty podnosząc, że strony łączyła umowa o pracę, a wszelkie należności z tego tytułu zostały uregulowane.

Dowód: pismo k. 38.

W piśmie z dnia 24 września 2019 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 15.645,60 zł wynikającej z faktur VAT nr (...) z dnia 10 września 2019 r. na wskazany rachunek bankowy w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem wytoczenia powództwa o zapłatę. Wezwanie doręczono pozwanemu w dniu 25 września 2019 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem doręczenia k. 32-33.

Pismem z dnia 04 grudnia 2020 r. pozwany, w związku z wypowiedzeniem pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy przeciwko K. P. wezwał powoda do przekazania wyegzekwowanych należności na rachunek spółki, złożenia skrótego sprawozdania z aktualnego stanu tej sprawy i przekazania oryginałów dokumentów sprawy do dnia 11 grudnia 2020 r. Powód udzielił żądanej odpowiedzi tego samego dnia.

Dowód: pismo k. 135, 136-137, e-mail k. 138-141, 143.

W dniu 11 grudnia 2020 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 7.749,00 zł z tytułu zastępstwa procesowego przed Sądem I i II instancji w sprawie z powództwa pozwanego przeciwko K. P. o zapłatę oraz zastępstwa egzekucyjnego przed Komornikiem Sądowym w Ś. z terminem płatności określonym na dzień 31 grudnia 2019 r.

Dowód: faktura VAT k. 30.

Dnia 14 grudnia 2020 r. powód przełał na rzecz pozwanego kwotę 3.386,30 zł tytułem kwot wyegzekwowanych w sprawie GKm 2/20, natomiast w dniu 15 grudnia 2021 r. kwotę 112,52 zł tytułem zwrotu zaliczki w sprawie GKm 2/20.

Dowód: potwierdzenia przelewów k. 72, 142.

W dniu 16 marca 2021 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę korygującą nr (...) do faktury VAT nr (...) z dnia 11 grudnia 2020 na kwotę 7.195,50 zł.

Dowód: faktura VAT k. 31.

Pismem z dnia 11 stycznia 2021 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.749,60 zł wraz z należnymi odsetkami wynikającej z faktur VAT nr (...) z dnia 11 grudnia 2020 r., 183,62 zł tytułem zwrotu wydatków w sprawie K. P. oraz kwotę 323,04 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności na wskazany rachunek bankowy w terminie 3 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem wytoczenia powództwa o zapłatę. Wezwanie doręczono pozwanemu w dniu 12 stycznia 2021 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem doręczenia k. 34-37.

Pismem z dnia 17 marca 2021 r. powód zawiadomił pozwanego o wystawieniu faktury korygującej nr (...) z dnia 16 marca 2021 r. do faktury VAT nr (...) z dnia 11 grudnia 2020 r. Ponadto ponownie wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.195,00 zł wraz z należnymi odsetkami wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 11 grudnia 2020 r., kwoty 71,10 zł wraz z należnymi odsetkami tytułem wydatków w sprawie K. P. oraz kwoty 323,04 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności. Dokumenty doręczono pozwanemu w dniu 18 marca 2021 r.

Dowód: pismo powoda wraz dowodem nadania oraz potwierdzeniem doręczenia k . 22-25.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany odmówił zapłaty podnosząc, że strony łączyła umowa o pracę, a wszelkie należności z tego tytułu zostały uregulowane.

Dowód: pismo k. 39.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które uznał za wiarygodne w całości. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła jego wątpliwości oraz nie była kwestionowana przez strony (art. 210§2 kpc i art. 230 kpc).

Na rozprawie w dniu 02 czerwca 2022 r. Sąd na podstawie art. 235²§1 pkt 1 i 2 kpc

w zw. z art. 458¹¹ kpc pominął dowód z przesłuchania świadka J. P. (2) oraz pozwanego. Pozwany nie wskazał bowiem, a tym bardziej nie udowodnił, aby nie był w stanie przedstawić na podnoszone fakty dowodu z dokumentu – zgodnie z art. 458¹¹ kpc. Dowód

z zeznań świadka i stron, mający charakter posiłkowy w postępowaniu gospodarczym, mógłby zostać przeprowadzony jedynie, gdy obiektywnie brak było innych środków dowodowych, nie zaś gdy strona w sposób nieusprawiedliwiony pomijając obowiązek dowodu z art. 458¹¹ kpc usiłuje istotne fakty wskazać dowodem osobowym. Nadto Sąd uznał, iż fakty istotne dla rozstrzygnięcia sporu zostały już dostatecznie wykazane za pomocą dokumentów załączonych przez strony do akt sprawy.

Pełnomocnik pozwanego złożył zastrzeżenia do protokołu w trybie art. 162 kpc

w zakresie pominiętych wniosków dowodowych. Nie wskazał jednak, jakie naruszenia procedury zarzuca Sądowi.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie treścią z art. 8 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U.2022.1166 t.j.) radca prawny wykonuje zawód w ramach stosunku pracy, na podstawie umowy cywilnoprawnej, w kancelarii radcy prawnego oraz w spółce: 1) cywilnej lub jawnej, w której współnikami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2020 r. poz. 823); 2) partnerskiej, w której partnerami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej; 3) komandytowej lub komandytowo-akcyjnej, w której komplementariuszami są radcowie prawni, adwokaci, rzecznicy patentowi, doradcy podatkowi lub prawnicy zagraniczni wykonujący stałą praktykę na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej. Zakres pomocy prawnej, terminy i warunki jej wykonywania oraz wynagrodzenie określa umowa.

Radca prawny wykonujący zawód na podstawie stosunku pracy ma prawo do wynagrodzenia i innych świadczeń określonych w układzie zbiorowym pracy lub

w przepisach o wynagradzaniu pracowników, obowiązujących w jednostce organizacyjnej zatrudniającej radcę prawnego. Wynagrodzenie to nie może być niższe od wynagrodzenia przewidzianego dla stanowiska pracy głównego specjalisty lub innego równorzędnego stanowiska pracy. Jeżeli prawo do dodatków uzależnione jest od wymogu kierowania zespołem pracowników, wymogu tego nie stosuje się do radcy prawnego. Radca prawny jest uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa sądowego zasądzonych na rzecz strony przez niego zastępowanej lub jej przyznanych w ugodzie, postępowaniu polubownym, arbitrażu zagranicznym lub

w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej.

W państwowych jednostkach sfery budżetowej wysokość i termin wypłaty wynagrodzenia określa umowa cywilnoprawna (art. 22⁴ ustawy o radcach prawnych). Sposób wypłaty wynagrodzenia jest jednak dowolny i wymaga ustalenia przez strony na podstawie umowy cywilnoprawnej. Stosownie natomiast do treści przepisu art. 22⁵ ust. 1 ww. ustawy opłaty za czynności radców prawnych wykonujących zawód w kancelariach radców prawnych lub w spółkach, o których mowa w art. 8 ust. 1, oraz zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej ustala umowa z klientem. Umowa określa zatem wynagrodzenie oraz to co na takie wynagrodzenie się składa. Jeśli więc przewiduje przyznanie radcy całości lub części zasądzonych w wyroku kosztów zastępstwa procesowego, to takie kwoty są mu należne z tytułu tej umowy.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 22.841,10 zł stanowiącej wynagrodzenie z tytułu zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego w zleconych przez pozwanego i prowadzonych na jego rzecz sprawach sądowych. Pozwany natomiast podniósł, iż takie wynagrodzenie powodowi się nie należy, albowiem w powód świadczył usługi prawne na jego rzecz w oparciu o łączącą strony umowę o pracę i otrzymał już z tego tytułu należne mu wynagrodzenie.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zatem to do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (por. wyrok SN z dnia 19 listopada 1997 r., I PKN 375/97). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96). Innymi słowy na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski

o oddalenie powództwa. W myśl art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie Sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Przepisy art. 6 kc i art. 232 kpc wskazują, iż to na stronach ciąży obowiązek wykazywania swoich twierdzeń. Rola Sądu w zakresie dowodzenia

w postępowaniu cywilnym procesowym, sprowadza się – co do zasady – jedynie do oceny złożonego przez strony materiału dowodowego, o ile jest on dopuszczalny i zawnioskowany w należyтым terminie.

Zaznaczyć należy, iż dowodzenie własnych twierdzeń nie jest obowiązkiem strony (ani materialno-prawnym, ani procesowym), a tylko spoczywającym na niej ciężarem procesowym. Nie istnieje zatem żadna możliwość egzekwowania od strony aktywności

w sferze dowodowej – Sąd nie może nakazać czy zobowiązać do przeprowadzenia dowodu. Jedynie od woli strony zależy, jakie dowody zostaną przez sąd przeprowadzone. Przeciwno stronie natomiast – co wynika z art. 6 kc – skierują się ujemne następstwa jej pasywnej postawy. Fakty nieudowodnione zostaną pominięte i nie wywołają skutków prawnych

z nimi związanych, co ostatecznie może prowadzić do przegrania procesu.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika jednoznacznie, iż w okresie od 01 sierpnia 2014 r. do dnia 31 lipca 2019 r. powód był zatrudniony u pozwanego na stanowisku radcy prawnego w oparciu o umowę o pracę. W ramach tej umowy świadczył na rzecz pozwanego pomoc prawną, również w zakresie prowadzenia spraw sądowych. Z tytułu zawartej umowy o pracę powód pobierał miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1.680,00 zł, które na mocy zawartego przez strony aneksu do umowy o pracę zostało następnie podwyższone do kwoty 2.250,00 zł. Zawarta przez strony umowa zawierała także zapis, iż wypłata nagrody powodowi jest pozostawiona uznaniu pracodawcy, czyli pozwanego.

Powód nie wykazał, a jego w tym zakresie obciążał obowiązek dowodowy, by kiedykolwiek czynił z pozwanym jakiegokolwiek dodatkowe ustalenia dotyczące prowadzenia spraw sądowych przez powoda, poza zobowiązaniem do zwrotu kosztów ponoszonych przez powoda w związku z ich prowadzeniem jak np. koszty dojazdu na rozprawę itp., co przyznał w sprzeciwie od nakazu zapłaty sam pozwany.

Z zebranego materiału dowodowego wynika również, że znaczna część spraw sądowych prowadzonych przez powoda na rzecz oraz w imieniu pozwanego nie zakończyła się dla pozwanego korzystnym rozstrzygnięciem. Oznacza to, że w większości przywołanych przez powoda sprawach wynagrodzenie mu nie przysługuje, ponieważ nie zostały one zasądzone na rzecz pozwanego, lub nie zostały wyegzekwowane. Nie zostały więc spełnione, co podkreślił słusznie pozwany, przesłanki wynikające z wyżej cytowanych przepisów ustawy o radcach prawnych o wynagrodzeniu dodatkowym wynoszącym min. 65% zasądzonej kwoty. Podkreślić należy również, iż zgodnie z łączącą strony umową to pozwanemu przysługiwało prawo decydowania o dokonaniu wypłat nagród powodowi. Skoro pozwany na to się nie zdecydował, to powód nie może teraz żądać od niego dodatkowego wynagrodzenia za świadczoną na jego rzecz pracę w ramach zawartej przez strony umowy, bowiem to umowa określa wynagrodzenie oraz to co na takie wynagrodzenie się składa. W rozpatrywanym przypadku umowa zawarta między powodem a pozwanym określała jedynie podstawowe wynagrodzenie powoda. Nie przewidywała natomiast, że zasądzone koszty zastępstwa procesowego również przysługują powodowi.

Odnosząc się do zarzutów powoda, iż jednego z pełnomocnictw udzielono w dniu 17 sierpnia 2013 r. czyli na niespełna rok przed zawarciem umowy o pracę stwierdzić należy, że powód w żaden sposób nie wykazał, że jakakolwiek z prowadzonych i wskazanych w treści pozwu spraw, za które powód żąda wypłaty wynagrodzenia z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, rozpoczęła się przed dniem zawarcia przez strony umowy o pracę. Zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego myślenia stwierdzić należy, że sprawy te z pewnością rozpoczęły swój bieg w czasie trwania stosunku pracy między stronami. Świadczą o tym sygnatury akt, pod jakimi zostały te sprawy rejestrowane. Najwcześniejsza z nich rejestrowana była bowiem w 2017 r., a najstarsza w 2020 r., czyli po dacie zawarcia umowy o pracę przez strony, która miała miejsce w 2014 r. Trudno zatem uznać za wiarygodne twierdzenia powoda, iż pozwany zlecił mu prowadzenie (zastępstwo procesowe) tych spraw jako pełnomocnikowi z wyboru, w trakcie trwania łączącego strony stosunku pracy.

W związku z powyższym powództwo, jako nieudowodnione, należało oddalić w całości. o czym Sąd orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

Powód przegrał sprawę w całości, więc na podstawie art. 98§1, 1¹ i 2 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, powinien ponieść jego koszty.

Na koszty te w rozpoznawanej sprawie złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.143,00 zł obliczona zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 473), koszty zastępstwa procesowego stron w kwocie po 3600,00 zł obliczone zgodnie z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) i §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa wynikająca z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm.).

Z uwagi na wynik procesu Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego), o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku.

sędzia Katarzyna Górna-Szuława